

Sint Baafskerk

Bernd Lohaus, 1940-2010. Geboren in Duitsland, woonde en werkte in Antwerpen.

Bernd Lohaus was schilder, beeldhouwer en tekenaar. Kenmerkend voor zijn werk is vooral het materiaalgebruik en het gebruik van taal. Lohaus werkte meestal met hout, materiaal dat al een leven achter de rug heeft. De sporen daarvan blijven zichtbaar in het kunstwerk. Lohaus wijzigde de aard van zijn materialen nooit. Hij voert er slechts kleine ingrepen op uit. Op de materialen bracht hij woorden aan: hij kraste ze in het materiaal of bracht ze erop aan met krijt. Lohaus was in de jaren zestig een leerling van Joseph Beuys aan de Staatliche Kunstakademie van Düsseldorf.

Eupen, 1993 | Constellatie van negen azobé-houten balken, 85 x 550 x 1650 cm

De werken rondom 'Eupen' van Bernd Lohaus zijn van jonge kunstenaars en zijn een hommage aan Lohaus.

Dries Van Laethem, 1996

Dit werk is ontstaan in drie bewegingen. De eerste beweging is het stapelen van de kuipen, waardoor je een voorspelbare nabootsing van een 'Eindeloze kolom' van Brancusi (beeldhouwer 1876-1957) verkrijgt. De tweede beweging bestaat uit het samenbinden met de oranje spanriemen. De derde beweging bestaat uit het maken van verticale incisies, die de constructie verslappen.

Het Brancusi defect, 2018 | Plastic kuipen, beton en spanriemen, ca 250 x 100 x 100 cm

Simon Masschelein, 1994

Simon Masschelein maakt scharnierende beeldhouwwerken, gedacht vanuit het gewricht. Met zelf gekapte stukken hout, nooit langer dan anderhalve meter en de wens hogere sculpturen te kunnen maken, zocht hij naar manieren om deze stukken te verbinden. Eerst gelijkend op uitwendige koppelingen van prothesen aan het nog levende lidmaat, later de vorm krijgend van scharnieren.

Eutssy, 2016-2017 | Lork, den en esdoorn, 900 x 400 x 30 cm

Iver, 2018 | Muurklimmer van gele Onyx, staal en schroeven, 40 x 10 x 2 cm

Zonder titel, 2019 | Alabastro di Volterra en staal

Guy Rombouts, 1949. Woont en werkt in Antwerpen.

Guy Rombouts studeert eerst typografie maar besluit later om beeldhouwer te worden. Vanaf 1978 maakt hij werken vertrekkend vanuit taal. In 1984 ontwikkelt hij een eigen alfabet: Azart, een samenstelling is van *art* en A (tot) Z. Het verwijst ook naar de Franse term *hasard*, die toeval betekent. In dat alfabet hebben de letters een vorm in een lijn die een relatie heeft met een woord, geluid of kleur. Dit alfabet is in het Nederlands, Frans, Duits en Engels te lezen: de woorden beginnen met dezelfde klank, bijvoorbeeld *inham* (NL), *inlet* (EN), *inclusion* (FR), *ingression* (DE) - kleur Indigo (in alle talen gelijk). De E heeft de vorm van een elleboog en is ei-geel. Dit alfabet gebruikt hij voor installaties, maar kan ook gebruikt worden als tekst binnen grafische werken.

Guy Rombouts maakt sculpturen met krullende sinaasappelschillen, de slingerende takken van braamstruiken, wiegende pluimen, matrasveren en andere dunne lange dingen. Hier vormen twee lange touwen de letter "Y" en de zitting van de schommel de letter "X" van het "Azart"-alfabet.

Alle letters van het Azart-alfabet zijn te zien op de locatie Convent Santa Clara in Middelburg (BE). Kijk ook op www.azart.be

Tussen x en y, 2000 | Schommel, hout en touwen

Annea Lyvv-Dreisz, 1977

Annea Lyvv-Dreisz is naast kunstenaar ook een klassiek geschoold zangeres. Ze maakt schilderijen, video's, schrijft en doet performances.

Der Zauberzögling, 2019 | Bezemstelen, lakverf, pruik, hoepel

Leendert Van Accoleyen, 1991

Voor Leendert Van Accoleyen moet alles de hoogte in, weg van de grond. Zware balken of stenen, piepschuim. Schorende, dunne latjes worden samengebonden met heel dun touw, schuin omhooggetilde balken worden op hun plaats gehouden door dikker touw. De objecten hebben wielen om ze te kunnen verplaatsen. Grote wielen van gips, kleine rollende metalen hulzen.

Een goede vriend, 2018 | Metaal, houten balk en polyester spanriemen, ca 350 x 150 x 150 cm

De confrontatie, 2017 | Metaal, steen, cellofaan en gips

Robert Soroko, 1980

Als rietpluimen wiegen de dingen hier, dunne vellen hout, in de greep van magere, doorbuigende, ijzeren staanders. Draaidingen zijn het ook. Uit elkaar genomen, liggen de sculpturen als iele potloodlijnen mooi geordend naast elkaar te rusten of te mediteren. Eenmaal in elkaar geschoven gaan ze draaien en keren, proberen ze staande te blijven niet te kantelen of uiteen te vallen. Het is een precair overeind blijven, dat hier gestalte krijgt, als een Oosters lichaamdener die nu nog op één been staat maar straks hoopt te zweven.

Staat stil | Bamboe en staal, 300 x 100 x 15 cm

Boomschors serie, 2019 | Boomschors en metaal, 50 x 100 x 25 cm

Boomschors serie, 2019 | Boomschors en metaal, 220 x 50 x 30 cm

Fran Van Coppenolle, 1998

Verrassende materialen worden onder spanning gezet, geklemd, gevlochten, ingesnoerd, aan elkaar geregen tot nieuwe vormen.

Zonder titel (strijkstok), 2017 | Houten balk, randisolatie met folie, geborduurde zoom, staal, wc-papier en ijzerdraad, ca 600 x 29 x 15 cm

Op het grasveld voor de Sint Baafskerk.

Idris Sevenans, 1991

Stoppen met Lezen Oefening voor buiten (Tangram), 2019 | Hout

Stoppen met Lezen, Stoppen met Schrijven (Vincent van Meenen) is onderdeel van het literaire luik van de Biënnale Kunstenfestival Aardenburg (zie website).

Omer Gielliet, 1925-2017

De Zeeuws-Vlaamse priester-kunstenaar Omèr Gielliet was voor velen meer dan een pastoor. Hij was een profeet, prediker, poëet, beeldhouwer en vooral helper. Menig dakloze en asielzoeker, niet zelden uitgeprocedeerd, vond bij hem thuis onderdak. Hij was een pastoor die in zijn St. Barbarakerk in Breskens niet alleen naastenliefde preekte, maar ook zelf in praktijk bracht. Het maakte hem in Zeeuws-Vlaanderen populair. Voor Omer Gileliet was werken met hout een manier om zich uit te drukken. Aanleiding was een crisis in zijn leven in de jaren zestig door twijfels rond geloof en leven.

Zonder titel